

סוליסטיות במקהלה החד-גונית של נשף התזמורת, היו דליה ליטאי שחורת השיער והחיננית (ימין) ונערה בלונדית המדברת רק הונגרית, המנסה לפרוס פרוסת בשריעוף בעזרתו של יוסף לפיד, איש מעריב.

כינורות ראשוניים מלכה רוזנשטיין (שניה מימין) שפרוה לבנה מכסה את שמלת הקטיפה השחורה שלה, והנערה במשקף חיו בין הנערות הבולטות הבודדות בנשף הגאלה. פיים שחורים הלוושה בשמלת קטיפה אדומת,

קבאב, ג'אז ותרבות בהיכר

נשף התזמורת הפילהרמונית הפך לוואריאציה בסולם מינורי על נושא הגאלה

קאי המנסה לרכוש בותרים. עורך-הדין מיי כאל כספי, שלא פגש הפעם את הקליינטים שלו, מעמוס בן-גוריון ועד ייגאל מוסינאו, השתעשע בריקודים בחברה עליוה.

מונית גם מנהלי בית המלון רמת-אביב, ש' אירגנו את המונון. הם התאימו את המחיר רים לרמה החברתית של נשף הפתיחה, דרשו לירה עבור כוס מיץ, חצי לירה עבור בקי בוק סודה.

שני הנשפים היה כדמיון בין קבוצת כדורגל מהליגה הלאומית לקבוצת כדורגל מליגה ב'. כל מי שרצה מאוד להיות בפתיחה החגרי גית של ההיכל, להראות ולהיראות, אולם לא היו בידיו הסכומים הענקיים שנדרשו עבור הכרטיסים, בא הפעם להיכל. הכל היה זוהר וחגיגי. אנשי התזמורת, בחליפות הערב ה' שחורות, זומרי לה'סקאלה, בקטעי אופרות מפורסמים ובסצינות מתוך הספר מסיביליה, היו החליף תרבותי נאה לכוכבי המוסיקה של ליל פתיחת היכל התרבות. השוני הפעם היה רק בקהל.

ברת לא כל כך צעירה, לבושה בשחור ודוברת אנגלית, הסתובבה במוצאי-שבת בהיכל התרבות, כשבידה מצלמה. מדי פעם היתה הגברת מבזיקה במצלמתה כלפי הה' מון שמילא את האכסדרות ואולמי ההיכל, או משכנעת נערה הדורה להתיצב לפני המצלמה, בהסבירה: "אני מצלמת בשביל עתונות חוץ, זה בשביל לייף". אולם כ' שפנה אליה צלם מקצועי בשאלה: "בשביל מי את מצלמת גברתי?" השיבה הצלמת ב' מבטא הונגרי: "אולי באמת יש לך איזו עבודה בשבילי?"

מלכה-לה רוזנשטיין, בשמלת קטיפה שחורה ובפרוה צחורה, נראתה אומללה מאוד מ' חוסר כל מתחרות. בתיה לנצט, במחשוף גב גדול, מיהרה לעזוב את הזירה בלחית בעלה המזוקן. כמה סנוניות לא צעירות, ב' שמלות שק וחבית, כמעט והתביישו בזורתן לסביבה. השאר השתעממו.

ריחות הקבאב והשישליק שניצלו על ה' מרפסת, הנרות הדולקים על כל שולחן, ומקצבי הג'אז של תזמורת רקודים ליו את המצעד הגדול סביב ההיכל. אלה שבאו ב' חולצות ללא עניבות ובחליפות בהירות, ב' מטרה ליהנות, רקוד בצפיפות. השאר, אשר לרובם לא היה מה להציג, חיפשוו אחר כאלה שיש להם מה להציג.

פרוות הנשים היו קצת יותר ישנות, שמ' לותיהן לא היו גזורות ורקא בקוי האופנה החדשים. אפילו הנשים עצמן נראו קצת יותר מיושנות. את מקום נערות הזוהר ונשות החברה הגבוהה בתערוכת עדיים ו' מחלצות, תפשו הפעם נערות בעלות הרבה פחות איפור והרבה יותר תרבות.

שאר שלושת אלפי האורחים שבאו לנשף הגאלה האופראי של התזמורת הפילהר' מונית, לא באו לשם כדי לחפש עבודה. הם חיפשו משהו שונה לחלוטין. כמעט בלב כולם קיננה התקחה שנשף הגאלה האופראי יהיה מהדורה שניה של קונצרט הגאלה, בפתיחת היכל התרבות. אולם הדמיון בין

אולם מה שנראה צנוע ושמרני מאוד, בעיני אלה שהורגלו לתצוגות-הראחה החברתית של ישראל החדשה, לא נראה כה צנוע בעיני האורח הבא מן החוץ. השתומם תייר אמ' ריקאי, באוני ידידי הישראליים: "אז למה אומרים לנו כל הזמן שבישראל אין מה ללבוש?"

ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון לעס פי' תה ממולאת בקציצות קבאב בחברתו של שלום ויסמן, סגן ראש עיריית רמת-גן, חיך לכל עבר כלפי מכרים כמו סינטור אמרי'

הגברים, בעיקר אלה שלא הוציאו מתוך ארון הנפסלין את הסמוקינגים והפראקים, היו גם הם בני חתך חברתי אחר מאשר הגברים של קונצרט פתיחת ההיכל. הם לא באו ה' פעם משום שמעמדם החברתי או משרתם הצבורית חייבו אותם להיות בקונצרט, אלא פשוט משום שרצו ליהנות ממוסיקה וזמרה. הסבירה רכילאית ידועה, לחברתה המאוכ' זבת, על היעדרם של כל מינויי הופעות הסנובה הישראלית: "הם לא באים לקונצרט שהכרטיס אליו עולה בפתות מחמישים ל'."

וההמון אלפי המבקרים נעים לצלילי תזמורת ג'אז באכסדרה המרכזית של היכל התרבות. מלמעלה משקיפים עליהם הסוענים ליד שולחנות, עליהם דלקו נרות. למרות מספרם הרב של האורחים ודחיסתם הגדולה למשטח הריקודים, הספיק המקום.

***
המציגים והמוציגים
ברגע מסוים נחלק הקהל לשתי ה' שכבות. מהן היה מורכב. היה זה ברגע בו הסתיימה הופעת התזמורת וזמרי ג'ז סקאלה. אלה שהופיעו לתצוגה החברתית מיהרו החוצה, לתפוס מקומות ליד השול' חנות שמילאו את אכסדרות ההיכל. השאר, רובו הגדול של הקהל, נשאר למחוא כף למנגנים ולזמרים, ישב רתוק למקומותיו גם כאשר שמואל רוזן העלה על הבמה חצי תריסר מאוינים לחידון מוסיקלי קצר.

התזמורת פצחה בנגינת קטעים מוסיקליים, אשר צחת החידון היה צריך לזהותם. ה' קטעים התמשכו והנשאלים, ביניהם זמר האופרה לשעבר אברהם וילקומירסקי, גילו בקיאות משעשעת. אלה שתפסו מקומות ליד השולחנות ראו כיצד הם נשארים ביתמותם במדבר השולחנות הלבנים, הסתנו אחד אחד חזרה לאולם.

באולם ההיכל, שמיווג האויר טרם הופעל בו, שרר חום מעיק. באכסדרות, לעומת זאת, היה קריר יותר, גם כשהתמלאו באלפי האורחים, אשר תמורת סכום של חמש עד 12 ל'י זכו לא רק בקונצרט אופראי אלא גם בנשף המוני, עם כל הרעש והדחוק הכרוך במאורע כזה.

הבאלון גיבור משפטי המחירוף, עורך-הדין יצחק אדרת, משתתף בהסתערות הכללית על באלונים.